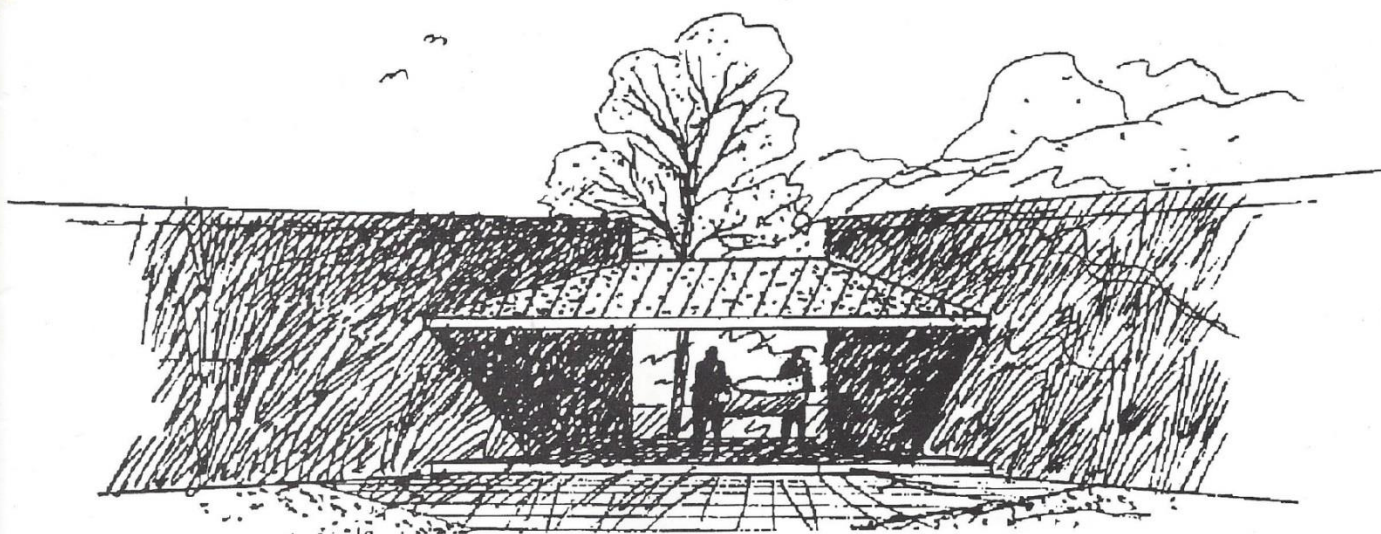

Elektronisk gengivelse
af
Festnummeret fra maj 1993

NYBRO-FURÅ

Kano- & Kajakklub

NF-NYT maj 1993

Klubblad for:
Nybro-Furå Kano- & Kajakklub
Nybrovej 382, 2800 Lyngby
Redaktion for dette nummer:
Jørgen Beck & Nini Sillasen
Oplag: 3000
Lay-out: O'BRIAN AS
Tryk: NOTEX
Repro: FGM Repro

Forfattere:

Ole Andersen
Borgmester

Ib Spang Olsen
Tegner

Per Bergenholz
Doyen

Ulla Flindt

Kim Utzon
Arkitekt

Jørgen Lassen
tidligere idrætsleder

Jesper Radoor
Næstformand

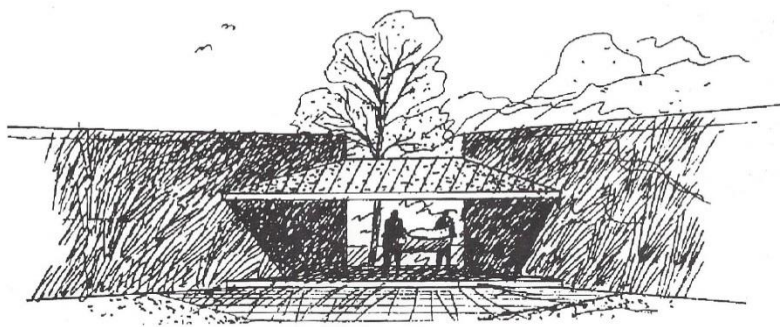
Jørgen Beck
formand

Foto:
Bo Vedel Petersen

Karsten Klem

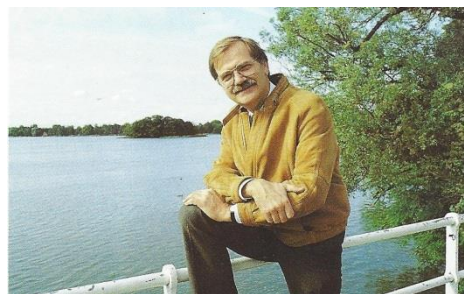
Tegninger:

Kim Utzon
Ib Spang Olsen

Velkommen til Nybro-Furå !

I dette festnummer af NF-NYT vil vi først og fremmest fortælle om vores klub, men også om nogle eksempler på de utallige ting, der tiltrækker vidt forskellige grupper af mennesker til hele området.

Nybro-Furå Kano- & Kajakklub ligger i centrum af et usædvanligt smukt rekreativt område tæt på hovedstaden, på et sted hvor Bagsværd sø, Lyngby sø og Mølleåen mødes, lige overfor Marienborg. Her findes en utrolig masse tilbud og muligheder for friluftsliv, naturoplevelser, sport, motion, kultur og andre adspredelser.

Området omkring selve Nybro består af en lille enklave af huse fra århundredeskiftet, der trods sin lidenhed giver indtryk af et "byrum" på grund af den store kontrast til den omkringliggende åbne natur. Her findes en kro, et kano- & kajakbyggeri, et ishus med tilhørende bådudlejning og endelig to større kano- & kajakklubber.

Den største af disse, Nybro-Furå, ligger med sine bådhus direkte ud til den lille kanal, der forbinder Bagsværd sø og Lyngby sø, og stedet er et ideelt udgangspunkt for at ro kano og kajak.

Nybro-Furå har nu fået realiseret 1. etape af et byggeri af nye klubhuse, tegnet af arkitekt Kim Utzon. De gamle faldefærdige bygninger er erstattet af en kano- & kajakklub med en arkitektonisk helhed, der forhåbentlig bliver fuldkommen inden for en overskuelig fremtid med realisering af 2. etape.

Jørgen Beck
formand

Elektronisk genudgivelse august 2015

redigeret af:
Jørgen Beck
tidligere formand

I denne elektroniske genudgivelse er det oprindelige billedmateriale blevet tilpasset i størrelse, og en række sort/hvide billeder er erstattet med oprindelige farvebilleder. I tekstafsnittene er oplagte sproglige fejl blevet rettet.

Så lykkedes det alligevel

Af borgmester Ole Andersen

Indvielsen og ibrugtagningen af Utzon-husene ved Nybro er en mærkedag for Nybro-Furå Kano- og Kajakklub. En dag, klubbens dygtige ledere og klubbens medlemmer har ret til at være stolte af.

For det er jo næsten ufatteligt, at det er lykkedes at komme så langt med byggeriet, at kun den sidste etape - selve klubhuset - nu mangler. Med den energi og handlekraft, der hidtil har præget klubben i denne sag, skal det såmænd nok lykkes at få den sidste etape på plads også. Mange var tvivlende, da Kim Utzons projekt blev præsenteret første gang - og navnlig, da der blev sat penge på. Men efterhånden lykkedes det at få taget fat på at etablere et finansielt grundlag for byggeriet. I lang tid var nybyggeriet finansielt på ligeså gyngende grund, som de gamle klubhuse har været i årevis.

Men Gladsaxe Byråd bevilgede 1 mio. kr. og der kom fondsmidler for et lignende beløb. Resten skulle så klares via et traditionelt kreditforeningslån. Let nok troede man, indtil det gik op for alle, at kreditforeningerne nu kun låner til idrætsbyggeri med kommunegaranti - og hvis kommuner skal give en sådan garanti skal pengene deponeres. Det kræver regering og Folketing.

Byrådets reaktion var: Så kan vi lige så godt selv låne klubben de sidste 1.2 mio. kr. Forståelsen var stor i Byrådet - ikke mindst i respekt for det store ungdomsarbejde, klubben udfører, og de fornemme internationale resultater der er opnået.

Og så lykkedes det alligevel - det, der så så håbløst ud.

Tillykke med Utzon-husene. Og pøj-pøj med hensyn til den manglende etape.

Den gamle have - Traktørstedet i det ældste Frederiksdal.

Beliggende på bakken med udsigt ud over kanalen ligger traktørstedet "Den gamle Have". Her, hvor i tidligere tider Kong Frederik den Tredjes sommerbolig lå, og herskabet havde til huse, er nu stedet, hvor alle borgere mødes over madkurven. Med den store grønne plæne, den overdækkede terrasse og drivhuse med borde og stole er "Den gamle Have" et meget yndet udflugtsmål. Bådfarten sejler til døren, bussen stopper udenfor og en stor P-plads gør det muligt nemt at komme hertil.

Traktørstedet er for alle og alle aldre. Vuggestuer, børnehaver og pensionistforeninger kommer med madpakker og køber drikkevarer i kiosken, som sælger pølser, is, kaffe, vand, øl og lign.

Da det eneste krav er, at drikkevarer skal købes på stedet, er der også mange mennesker, der ønsker at holde deres familieskovtur, firmafest, bryllup, fødselsdage el. lign. her. For 10 kr. pr. person kan man reservere plads og bordet står så dækket, når man kommer med madkurven under armen. I det store drivhus er der plads til 90 personer, de små drivhuse med plads til 8 i hver, og den store overdækkede terrasse med plads til 70 personer.

Den gamle Have er åben alle dage mandage fra den 1. april til midt i oktober måned og alle er velkomne. Her holder hele familien Danmark skovtur.

Nybro-Furå afholder naturkurser med overnatning på kanolejrpladserne i Fure og Farum sø

En bevilling fra Gladsaxe Kommunes Udviklingspulje har gjort det muligt at anskaffe 3 nye aluminiumskanoer med komplet lejrudrustning. Kanoerne indgår som hovedbestanddel i Nybro-Furå's kanokurser "Brug og bevar Naturen".

Kurserne sigter på at gøre brugerne af vores søer og skove bedre i stand til at passe på Naturen. Tanken er, at man gennem positive oplevelser i naturen tilskyndes til at passe bedre på den.

Målgruppen er de mennesker, som ikke i forvejen er medlemmer af en kano- og kajakklub, og som ikke har de store erfaringer inden for kanosporten. Det er fx de mennesker, der på en dejlig sommersøndag lejer en kano og sejler ud med frokostkurven og fiskestangen. Formålet med kurset er at udvide disse menneskers kendskab til dyre- og plantelivet i området og ikke mindst deres egne muligheder for at bruge området rekreativt. Det er håbet, at man på denne måde kan formå folk til at bruge området med større omtanke, og derigennem få en bedre naturoplevelse.

I løbet af kurset skal man kæntré en kano og lære at komme op i den igen uden at skulle tage bådebroen eller søbredden til hjælp. Man bliver sat grundigt ind i styre/bremse-teknikker og alm. håndtering af en kano til lands og til vands. Det nødvendige grej for at gennemføre en vellykket tur bliver gennemgået og demonstreret, før man tilbringer den følgende weekend på vandet og i skoven.

Turen går i første omgang til et landgangssted i Furesøen, hvor natten tilbringes. Her er der madlavning over bål, der bliver bygget bivakker og de magelige får udleveret et telt. Skovfogeden kommer til lejren og holder foredrag med rundvisning i skoven og et besøg på Naturskolen i Fiskebæk.

Man får udleveret et vist kvantum vand, som man skal holde hus med på resten af turen. Det er ikke en "overlevelsesration", men det hjælper folk til at huske på at økonomisere med vandet i det daglige.

Resten af turen former sig som et orienteringsløb på vandet, med kort og kompas. Dette fører rundt til nogle af seværdighederne i den nordlige del af Furesøen og ind i Farum sø helt op til Mølleåen på den anden side af Farum.

BAADFARTEN
LYNGBY-TAARBÆK GLADSAXE
FARUM VÆRLØSE
KOMMUNER

Kontor: Sorgenfrivej 23 - 2800 Lyngby
Telefon: 45 87 01 52 . Telefax: 45 87 02 91
Biltelefon: 30 42 81 52

Sejler maj-oktober . Udflugter på Lyngby sø, Bagsværd sø og Furesø
Rutesejlsads og charterture.

Der bliver orienteret om hvilke muligheder, der eksisterer for at komme til Sverige og sejle i kano. Der vil være gennemgang af nogle af de nærmeste kanovande med kort over områderne og turbeskrivelser, så man kan danne sig et billede af, hvad det handler om. På denne måde kan man komme mange ubehagelige overraskelser i forkøbet og derved få den fulde glæde af sin kanoferie.

De første kurser er afholdt her i efteråret med stor succes, og der vil igen i maj blive afholdt en kursus-række, så muligheden for en vidunderlig weekend i det fri ligger lige om hjørnet.

Idrætten i Nybro-Furå

Prolog

En kajak kender de fleste fra grønlandskajakken, og kanoen kender man fra indianerne. Moderne kapronings- og motionskanoer og -kajakker har dog udviklet sig langt ud over disse urformer til at være moderne sportsrekvisitter.

En kano er en 5.20 meter lang, 16 kg tung båd, der er åben mindst 4 meter, og uden køl eller ror. Man ligger på det ene knæ og ror med en paddel i den ene side, og altid i den samme side.

En kajak er en ligeledes 5.20 meter lang og 12 kg tung båd, der kun er åben i cockpittet og styres med et ror, der betjenes med fødderne. Man sidder på sin flade og ror med en pagaj, som har et blad i hver ende, dvs. man ror i begge sider. Man kan ro alene i en 'ener' eller man kan være to i en 'toer'. Ja, man kan såmænd også være fire personer i en 'firer'.

Livet omkring og i disse fartøjer, er hvad Nybro-Furå's idrætsafdeling handler om plus en del mere.

Et øjebliksbillede

Man ror på sø og å og endog på havet. Nogle ror hurtigt og langt og er stolt af det. Andre ror langsomt og sætter en dyd i det. Der er tilmed nogle, der blot ror rundt om hjørnet og ligger og kigger på skoven, og er glade for det.

Når solen skinner, ror man rundt på søen og hilser på hverandre og slikker solskin, eller man ligger på broen og kigger på de andre. På sådan en dag, er der også nogle, der vil prøve kræfter og se, hvem der kan smide hinanden hurtigst i vandet. Og der er sørme nogle, der vil se hvem der hurtigst kommer ned til Kobroen og tilbage.

Der er enkelte, der pakker deres kajak med (jeg tør næsten ikke sige det) et par øller og ror ned ad Mølleåen for at nyde maden ved Strandmøllen, mens de skuer ud over Øresund. Et par unge fyre tager derimod kanoen op til fribadet på Furesøen for at kigge på piger.

Henimod slutningen på eftermiddagen begynder nogle at blive mere alvorlige. Dagens træning forberedes med stor alvor. Kaproningsbådene kommer frem, sæderne justeres, uret sættes på sin plads foran på cockpittet, hvor man kan følge tiden.

Kanoroerne justerer fodstøtten og klodsens vinkel for 117. gang denne sæson.

Træningsprogrammet studeres så man kan det udenad, inden man ror ud og møder roerne fra de omkringliggende klubber ude på bænkerne på Bagsværd sø, hvis det dog ikke lige er sådan en dag, hvor man hellere lige snupper en langtur Furesøen rundt. For disse roere er det rutine, de har roet sådan hver dag siden sidste år i oktober, hvor festen efter sidste års afslutningsløb blev holdt.

Det er også nu, at de nye møder frem og får iført sig deres redningsvest. De magelige af dem ror så en tur, mens de med krummer i, prøver udfordringen med nogle af vore kapbåde, de sejeste endog en kapkano. Vi griber når de falder i vandet - for vi ved at det skal til.

Sådan starter det (og så er man solgt)

Nogle kommer til klubben sammen med en de kender. Andre opdager vores nybegynder - tidspunkter og møder op og får kvalificeret vejledning.

En er 12 år gammel, og ser op til dem, der ror stærkt, mens en er 65 år gammel og pensioneret og har fået tid til at ro en tur på søerne engang imellem. Begge får de redningsvest på og en pagaj i hånden. Der bliver rigget en passende båd til, og så er det tid til livets første kajaktur. Og tro mig - det bliver ikke den sidste.

Den 12-årige vil oftest efter 5 min. kunne ro rundt i den lille kanal imellem Bagsværd og Lyngby sø, hvor ingen fare lur, og efter en time spørger han om lov til at ro en lille tur op ad Mølleåen.

Den 65-årige får en mindre svær begynderkajak, og de første par timer ligger vi på broen og holder godt fast i bagbordet, for at den ikke skal kæntre. Men det lykkes som regel at få en lille tur ud af det første gang alligevel. Efter et par uger går turen de 1½ km op til Frederiksdal og tilbage igen i den solide og stabile motionskajak.

På det tidspunkt er den 12-årige allerede passeret fra nybegynderbåden og igennem den lidt hurtigere motionskajak over i kaproningskajakken, og han er ikke helt tilfreds med kun at kunne ro de 2-3 gange om ugen til begyndertræningen. Før han får lov til at ro på andre tidspunkter, skal han dog først bevise overfor træneren at han magter sin båd, og han skal aflægge svømmeprøve.

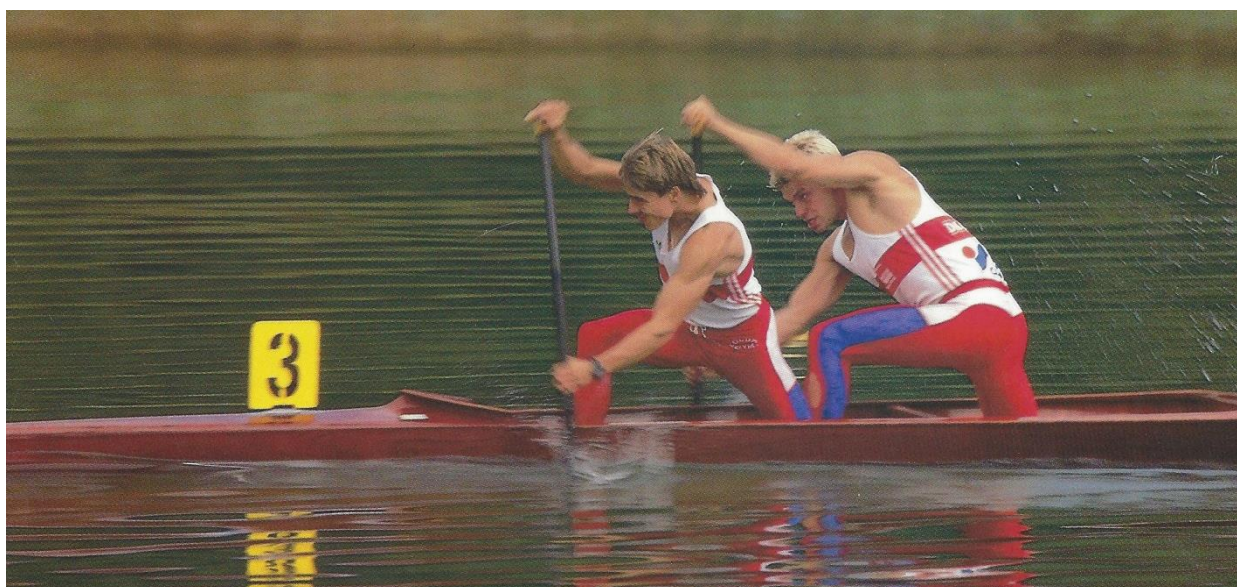
Svømmeprøven er hos os på 600 m i ferskvand. Vi ror simpelt hen de nye roere 600 m op ad Mølleåen, og der hopper de selvfølgelig frivilligt i vandet, og så gælder det om at komme hjem til klubben. Vi følger dem i robåde, men det er nu meget, meget sjældent, at nogen opgiver. Og stolte er de, når de har gennemført. Er man så i øvrigt en person, man kan have tillid til, kan man nu købe sig en nøgle til klubben, og ro når man har lyst.

Foreløbig har roningen ikke kostet ham en nikkelse. Bådene er klubbens, opkøbt igennem mange år. Begynder-pagajer, sæder og redningsveste er klubbens og bliver stillet gratis til rådighed. De første par uger er gratis i klubben. Han vil nu

pænt blive anmodet om at melde sig ind. Men kontingentet er beskedent, i betragtning af, at han fortsat vil få båden stillet til rådighed af klubben.

Også pagaj stilles til rådighed, selv om erfaringen siger, at efter et år vil roerne gerne have deres egen pagaj. Den 65-årige kan også fortsætte med at ro i klubbens både, efter at han har meldt sig ind, selv om han selvfølgelig må affinde sig med de fælles motionsbåde.

Efter et par år vil nogle investere i deres egen båd, fordi nu gider de altså ikke dele med andre, eller de vil have den nyeste model. En god båd koster imellem 5.000 og 17.000 kr.

Den daglige træning (Leg og slid)

For de fleste bliver roningen aldrig andet end motion eller leg, og det er, som det skal være. De kommer søndag morgen kl. 8.00 eller tirsdag eftermiddag kl. 17.00 og tager en kano eller kajak og ror en tur. Kort fortalt ror de, som det passer dem bedst, og når de har lyst. Nogle ror alene, andre ror i flok, nogle nyder naturen og andre leger når de ror.

En anden del af roerne tager roningen mere alvorligt, hvis man da må bruge det udtryk om sport. For dem bliver den daglige træning en naturlig del af hverdagen.

De passer og plejer deres kaproningsmateriel, de møder hver eftermiddag til de daglige 1-3 timers træning, de forbereder sig omhyggeligt til sæsonens kortbane- eller langdistance-konkurrencer.

De udveksler synspunkter om det nyeste materiel og de nyeste træningsprincipper med roere fra klubben eller fra nogle af de andre klubber i landet. Det er blevet et liv for dem.

Efter opvarmningen et par kilometer på søen eller på åen, starter dagens træningsprogram, som kan være små korte intervaller for at øge styrken, eller lange hårde stræk for at øge konditionen. Efter roningen suppleres roningen med vægttræning i vægttræningsrummet eller løb. For disse roere er forskellen på vinter og sommer kun, at der er konkurrencer om sommeren. Træningen er lige så intens om vinteren som om sommeren. Is betyder blot, at man må finde et hul et sted, eller at man må tage ind i havnen og ro.

Konkurrencerne

Nybro-Furå's idrætsafdeling spænder fra de rene motionister til de yppigste udøvere af kano- og kajakroningens kunst på nationalt og internationalt plan.

For mange af klubbens unge og såmænd også for nogle af de ældre, er det konkurrencerne, der tæller. Det er træningen af krop og sjæl, forfatningen af teknik og materiel, med henblik på at være bedst mulig til konkurrencerne, der er kernen i sporten. Og det er også en del af klubbens formål at give disse unge optimale forhold.

Vi er ved vores placering ved Bagsværd sø begunstiget med et af de smukkeste roanlæg i verden, så mange af de nationale konkurrencer foregår lige uden for vor egen dør.

Når et ungt nyt medlem har lært at ro, syntes vi, de skal prøve at deltage i enten nogle af kortbaneløbene eller i nogle af de mange åløb, der arrangeres rundt omkring i landet. Der bliver arrangeret ture til stævnerne, men der er aldrig nogen konkurrencetvang i Nybro-Furå.

Og guderne må vide, at det i tidens løb er blevet til en hel del unge sportsfolk, der fra Nybro-Furå har deltaget i stævner i yngste, ungdom, junior- og seniorklassen, såvel kvinder som mænd, over snart sagt hele jordkloden.

Og de har repræsenteret os umådeligt godt. Det er en oplevelse at se en 14-årig NF-roer komme i mål i Tour de Gudenå-løbet på 57 km som nummer næstsiddst, men stolt som en pave over at han kunne. Og det er en oplevelse, i fjernsynet at se vore internationale, bedste kanoroere Arne og Christian ro en sølvmedalje hjem til Danmark ved Olympiaden. Nybro-Furå har været repræsenteret ved alle VM siden 1975 og ved OL i 1980, 1984, 1988 og 1992. Og vi har hjemtaget flere verdensmesterskaber og 3 olympiske medaljer.

Den lange vinter

Når klubbens stander i oktober måned hives ned, er sæsonen forbi og for en del af medlemmerne betyder det, at båden bliver lagt i dvale og først taget frem til standerhejsningen den første søndag i maj. Men for lige så mange andre kommer nu en tid, som er lige så charmerende og udfordrende som den hektiske sommertid. Her i vintersæsonen holder sommerturisterne sig væk, og naturen omkring søerne og åerne bliver i højere grad overladt til sig selv. For nogle er den oplevelse man nu kan få, ved at begive sig alene eller sammen med andre, ud på eksempelvis en tur op i bunden af den fredede Farum sø, hvor man undervejs har indåndet stemningen fra Furesøen og den efterårskolorerede skov omkring, endnu mere intens. Ja, selvfølgelig er der færre der ror om vinteren, men der er alligevel en hel del, og vender vi os mod kaproerne, ja, så er forberedelserne til næste års sæson startet nu, med 1 til 2 ganges roning om dagen. Blæser der en halv pelikan, og luften er minus 9 grader celcius, tjaa, så lyder det blot: "Vi må nu nok hellere holde os inde på kanalen i dag". Så ifører man sig sine roluffer og redningsvest, (som er obligatorisk i vintersæsonen) og hvis der er risiko for isdannelse i overfladen, så tager man en ældre båd, men ud at ro - det skal man nok komme. Man ved jo, at kommer man ikke det, så er man bagud i træningen i forhold til de andre.

Nu er det ikke alle der synes om at ro, når det er så koldt, og for at de ikke skal sygne helt hen, i den umådelig lange vinter vi har i Danmark, arrangeres indendørs vintertræning en gang om ugen i en af de nærliggende skoler. Og en anden dag er der fælles svømning i svømmehal. Man kan også vælge at løbe en tur for klubben, eller vægttræne i vægttræningsrummet på broen.

Enkelte af roerne har stillet mere eller mindre Storm P. - agtige romaskiner op i vægttræningsrummet, og herpå kan de i timevis sidde og ro mens de hører øredøvende diskomusik og beundrer sig selv i de foransiddende spejle.

En vinteraktivitet, som jeg selv har sat uhyre pris på og deltaget i gennem de sidste 23 år, er orienteringsløbsturneringen. Kano- og kajak-klubberne i København og Furesø-kredsen mødes 6 gange i løbet af vinteren i en nordsjællandsk skov og løber orienteringsløb imod hinanden. Ca. 200 kaproere eller motionister mødes på denne måde til en anden form for vintertræning, samvær og naturoplevelse.

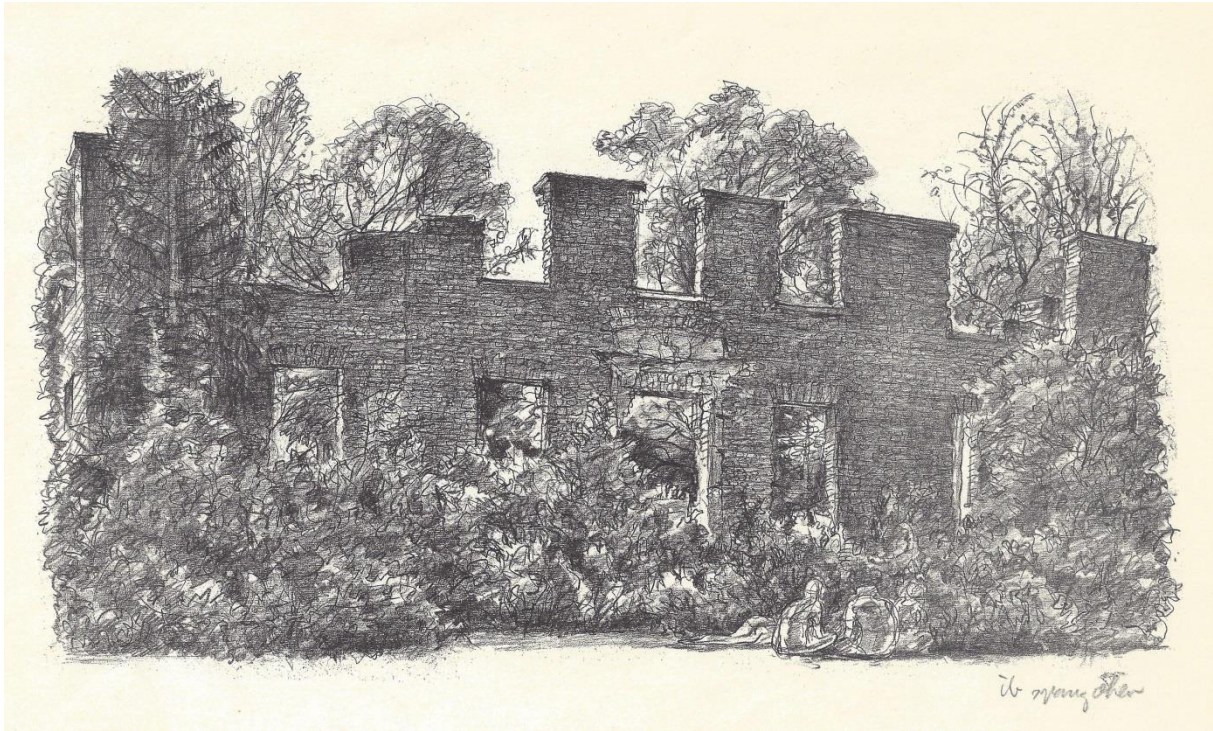
Epilog

Roning er motion, konkurrence og naturoplevelse i en skøn pærevælling. Fra man er 9 år og resten af livet, vil man i kano- og kajakroningen kunne finde udfordring. Nybro-Furå er parat til at introducere hvem som helst i vor sport, ligegyldigt hvad udgangspunktet er og hvad ambitionen er.

Jørgen Lassen

Aldershvile

Aldershvile-parken ved Bagsværd sø er med rette anset for en af de kønneste i Københavns omegn; ikke særlig stor, men meget yndet især af Gladsaxe-borgerne, som forresten ikke er rige på parkarealer inden for kommunegrænsen. De store dejlige træer vidner om alder; man mener da også at parken som etableret park er mere end 200 år.

Den er ikke ret meget ældre end den slotsruin, der ligger der og giver stedet særlig karakter, dels som vidne om dramatik i Aldershviles historie, dels som baggrund for nutidige drama-fremførelser.

En vis Theodor Holm kom til at spille en rolle ved det enevældige danske hof i årene efter Struenses fald. Han, som havde studeret medicin og botanik, kom i gunst hos enkedronning Juliane Marie, blev kabinetssekretær hos hende, samt direktør for postvæsenet. Han var en virksom person, hvilket blandt andet ses af, at han anlagde den botaniske have ved Charlottenborg, oprettede Den kongelige Porcelænsfabrik samt Fødselsstiftelsen ved Frederiks Hospital. Det gav ham et adelskab - Johan Tehodor Holm til baron Holmskjold - samt gjorde ham til en holden mand.

Hans sans for naturen, botanikken og landskabet lod ham få øje på skønheden i det nordvestlige søområde, og han købte jord af grev Schulin på Frederiksdal og opførte Sophienholm.

Også den anden side af Bagsværd sø interesserede ham, og han erhvervede Stengården, hvis jorder omfattede den nuværende park. Her lå en del små bevoksede holme, som Holmskjold havde råd til at forbinde med hinanden gennem opfyldning. Der blev etableret et system af kanaler, som delvis er bevaret - ikke blot til at sejle på, men til afvanding af det sure område, som derved blev adskilligt mere frugtbart.

Bønderne i det fattige Bagsværd nød godt af Holmskjolds initiativer med plantning og afvanding, og det hjalp på både frodigheden og indkomsterne, at han anlagde frugtplantager - og byggede sit store hus. Det var færdigt i 1784, en meget smuk bygning i ren empire, og det hed Aldershvile efter sin bestemmelse som rammen om Holmskjolds alderdom.

Desværre gik ikke alt efter planen. Da Holmskjold døde som 62-årige i '93, viste det sig, at der manglede en hel del guldstykker i både Postvæsenets og Porcelænsfabrikens kasser, og sandelig også i hans velynder dronningens. Dermed var slægten Holmskjold ude af slottets og parkens saga, men den fortsatte med både kendte og ukendte ejere gennem tiderne. Nogle af dem fortjener at nævnes, og det sker også de steder, den egentlig interesserede kan søge. Her vil vi først standse ved slottets sidste beboer, den myteomkransede Grevinden af Bagsværd.

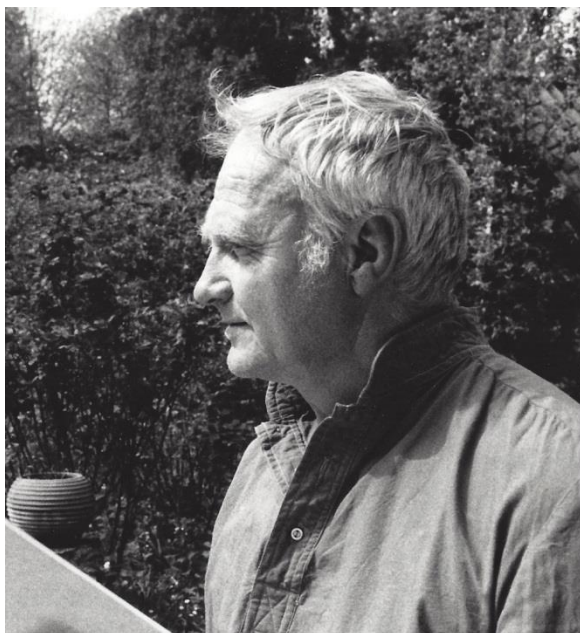
Hun var lige så meget grevinde, som Holm var Holmskjold, og på sin måde af samme storslåede dimensioner.

Hendes historie er en hel roman, egnet til at sætte følelser i sving, fra latter til tårer. Hun er beskrevet i flere bøger (se disse), og scener af hendes liv har været fremført med stor succes af Bagsværd Amatørscene efter tekst af Kaj Han Himmelstrup for få år siden - selvfølgelig og heldigvis på selve stedet, Aldershvile Ruin, som nu er etableret som baggrund for eksempel Gladsaxe Kommunes parkunderholdninger og så sent som i sommeren 92 viste sig at være et scenografisk fund under Theatre Cantabiles Dante-forestilling.

Grevinden af Bagsværd fødtes 1870 som datter af den italienske stukkatør og musiker Theodor Pierri, blev døbt Angelica Anna Pierri, efter faderens død bortadopteret af moderen til værthusholderen van der Brygge i Blågårdsgade.

En slynget udviklingshistorie, indeholdende et bekendtskab med en ung grev Sponneck samt datteren Stella med denne, et trofast senere ægteskab med diamantmineejer Coertz endte foreløbig med, at en hovedrig ung enke fik øje på det dejlige Aldershvile, masede sig ind på ejeren, der aldeles ikke ønskede at sælge, og fik skøde på ejendommen 16. januar 1900.

Nu fik greve Sponneck igen øje på Angelicas kvaliteter, og de blev gift. Angelica blev til grevinde Sponneck, og Stella kom hjem fra instituttet, blev komtesse og fik egen salonvogn til at køre til skole i. Det blev til festlige år, med mindre festlige perioder, og i 1909 endte slottet som ruin efter den ødelæggende brand.

Ib Spang Olsen

Grevindens historie slutter andetsteds - her skal kun bemærkes, at ved begravelsen efter selvmordet 1914 manglede alle vennerne fra den festlige tid, mens den største del af følget var småkårsfolk fra Bagsværd, som huskede den generøse kone på slottet.

Parken fik flere ejere, deriblandt grosserer Carl Olesen, der gerne ville genopføre slottet, men kun fik lov at bygge et sommerhus, den nuværende Slotspavillon. Aldershvile blev Gladsaxe kommunes ejendom 1927.

Parken, som den fremstår nu, er jo mindre end det gamle Aldershvile var, og den er ret hårdt trængt af bebyggelsen rundt om, der ses mere tydeligt end den gjorde i gamle dage da der var krat foran husene. Det ville også hjælpe på fornemmelsen af parkens størrelse, hvis man kunne inddrage de kvadratmetre, der, skønt dele af parken, i praksis fungerer som dele af nabo-haverne.

Det er vel almindeligt kendt, at ruinen flere gange har været dødsdømt af Gladsaxe Byråd og kun eksisterer i kraft af hasarderede redningsaktioner. Den er nu fredet, men man skal ikke tro den er reddet for evigheden. I øjeblikket trænger den til istandsættelse, og hvor skal pengene til den komme fra?

Vi kan kun håbe, at også de kommende somre vil lade musikere, folkedansere og daglige besøgende ubekymret glæde sig over Aldershvileparkens herligheder - sammen med svanerne, ænderne og den fornemste af brugerne, den sky hejre.

Sponsor for Nybro- Furå's nye
stander designet af Lin Utzon

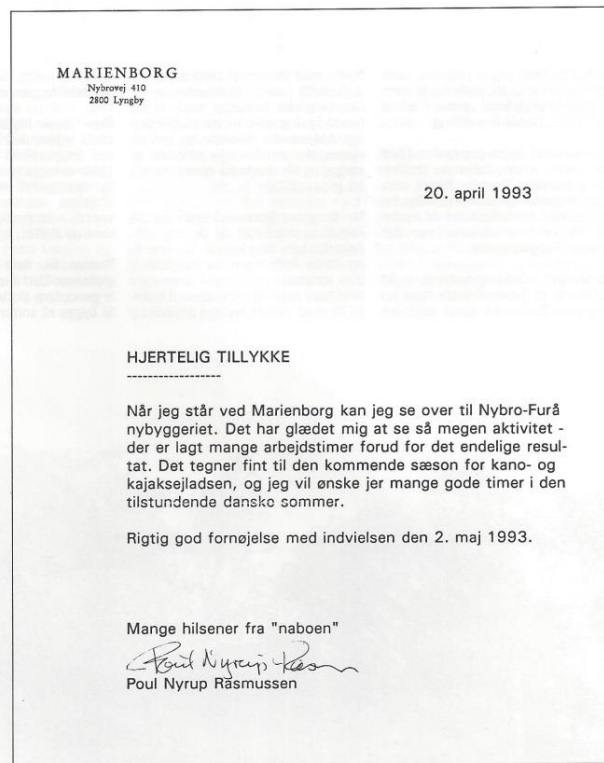
LEVERANDÖRTIL
DET KGL. DANSKE HOF

WIIBROE

WIIBROES BRYGGERI A/S

Brev fra statsministeren

Slusen, slottet og skoven

af Per Bergenholz, doyen.

Når du trækker båden op gennem slusen i Frederiksdal, har du på din højre side restene af den gamle møllegård. Huset til højre hedder Strømhuset. Herfra har familien Lundquist haft bådudlejning gennem 3 generationer.

På Strømhusets gavl hænger et gammelt våbenskjold, som kun de færreste bemærker. Det tilhørte Charlotte Amalie, Christian V's dronning, som var ejer af Frederiksdal fra 1670 til 1714.

Skråt mod nordøst skimter du Frederiksdal Slot bag de grønne træer, men slottet var ikke Charlotte Amalies. Det blev bygget af Christian VI's gehejmeråd, Johan Sigismund Schulin, og stod først færdigt i 1749. En af murerne var en skåning med navnet Lundquist. Sådan finder man sammenhænge i Frederiksdals historie.

I 244 år har Frederiksdal Slot og skovdistrikt nu været familien Schulins hovedsæde. I Nordsjælland er Frederiksdal det eneste grevskab. Godset er en privat ejendom, hvortil alle har adgang, når lige undtages familiens egen private have og skovområde.

Det område har du på din venstre hånd, når du sejler fra Frederiksdal hjem til klubhuset. Det strækker sig helt frem til Kobroen, som har sit navn fra den tid, hvor slottets køer skulle over åen for at komme på græs.

Fra Kobroen fortsætter godsets jord til den lille kanal, der danner grænsen til Lyngby Åmose. Skovområdet hedder Spurvekjulskoven. Åmosen og Lyngby Søes nordøstlige bred tilhører Lyngby-Taarbæk kommune.

På sydsiden af søen regerer Gladsaxe kommune frem til kanalen, der forbinder Lyngby sø med Bagsværd sø, hvilket gør Gladsaxe kommune til ejer af det areal Nybro-Furå bruger til sine aktiviteter.

Overfor det nye klubhus ligger som bekendt Marienborg, der af den tidligere ejer, højesterets-sagfører David, blev testamenteret til staten som statsministerbolig. Marienborg grænser op til den del af Frederiksdal, som hedder Nybro-skoven.

På den anden side af Nybrovej og markerne ligger Frederiksdal Storskov. Skoven beklæder skrænterne ned mod Bagsværd sø frem til bunden, hvor den grænser op til en lille del af Hareskoven (statsskov) og slutter ved Kollekolle. Det betyder, at du hele vejen langs Furesøens sydvendte bred følger Frederiksdal Storskov, når du nyder naturen fra søsiden.

Oprindeligt var Frederiksdal et beskedent industrisamfund omkring Hjortholm Mølle. I 1668 overtog Frederik III området og gjorde det til sit private jagtterræn. Diger og grøfter i skoven viser den dag i dag, hvor dyrehegnene var sat. På Den Gamle Haves område findes markeringen af et hus, som i sin tid var kongens "jagthytte". Haven var anlagt både på syd- og på nordsiden af åen. Den var tænkt som et stort parkanlæg omkring et lystslot tværs over åen. Damme med springvand skulle drives ved hjælp af pumpekraft fra vandmøllen. Dronning Charlotte Amalie stoppede imidlertid projektet på grund af de høje omkostninger.

Den gang kunne man kun komme til Frederiksdal ad kongevejen via Sorgenfri og Virum. For at lette adgangen anlagde kongen en parallelvej fra Vangede. Det medførte bygning af broen over åen mellem Lyngby og Bagsværd sø - den ny bro til Frederiksdal - Nybro!

På slottet i Frederiksdal bor i dag grevinde Vibeke Schulin, enke efter Johan Sigismund Schulin (død 1992). Vibeke Schulin har nænsomt og kærligt, med sans for de æstetiske værdier, gennem årene forestået en betydelig renovering af slottets imponerende sale og rum.

Slusen ved Frederiksdal var under 1. Verdenskrig nøglen til hele oversvømmelsessystemet i København.

Sådan så Nybro-Furå s grund ud for godt 70 år siden.

Slottets avlsbygninger er udlejet til Frederiksdal Rideklub. Det er medlemmer fra denne, du ser ride over slusebroen. På slottets Ladegårdsmark bag Den Gamle Have findes også en rideskole - Exmoor stalden. Selve ridehuset stod indtil for 30 år siden med gavlen ud til Nybrovej overfor Nybrogårds hovedbygning.

Kanalen er et kapitel for sig. Billeder fra århundredskiftet viser en mølledam foran slusebroen og møllehuset. Det oprindelige åløb blev først til en ligerettet og uddybet kanal i forbindelse med Københavns befæstning og anlæggelse af Vestvolden - et arbejde, der startede i 1886.

Planen var, at hvis man åbnede sluserne i Frederiksdal, ville Furesøens vand oversvømme hele området nord for København. En anden kanal førte vandet fra Lyngby sø under byen syd for kirken. Ad Ermelundsrenden kunne vandet fortsætte af egen drift til Øresund ved Klampenborg. Givet er det, at der under 1. verdenskrig var militær vagt ved slusen i Frederiksdal, så man kunne forsvare slusebroen eller sprænge den, om nødvendigt.

For os, der bruger Frederiksdal enten for sportens, motionens, det sociale samværs eller naturens skyld, er der en rigdom af oplevelsesmuligheder at hente på Frederiksdal Slots jorde: Bl.a. skovens rillesten som stammer fra en 4-5.000 år gammel kult.

Byggeriets start

Allerede i 1988 hørte jeg for første gang om Nybro-Furå Kano- og Kajakklub. Klubbens formand Jørgen Beck skrev til os og spurgte om vi ville påtage os opgaven med at tegne klubbens nye hus, da de eksisterende bygninger var ved at synke og i øvrigt var i dårlig stand.

Kort tid efter var vi sammen med Jørgen, Henrik etc. ude og se på grunden og de eksisterende bygninger. Jeg blev meget begejstret for det fantastisk smukke miljø, som klubbens tilholdssted har - både natur- og stemningsmæssigt.

Efter mange diskussioner på tegnestuen og med byggeudvalget forelagde vi det første skitseforslag på broen ved følgebådhuset.

Opgaven gik ud på at erstatte de gamle faldefærdige kap- og turbådehuse og flytte klubhus og bad over Nybrovej for at få en samlet bebyggelse, så alle klubbens dele ligger nær hinanden, med de fordele dette naturligt har for klublivet.

Ved at udforme klubbens nye bygninger som 4 U-formede gårdhuse, der skyder ryg mod omgivelserne, og som parvis ligger sammen og danner et V-formet rum ud til Kanalen med de to turbådehuse mod Nybrovej, og kap- og klubhuset mod Lyngby Sø, opnår vi at få samlet alle aktiviteter på broen ud mod Kanalen, samtidig med at brokanten rykkes længere væk fra kanoudlejningen.

Efter gennemgangen af projektet fik undertegnede arkitekt mulighed for at prøve en af klubbens kapkajakker med den obligatoriske kasse øl på højkant. (Denne kom dog ikke i brug, da tidtagning ikke var mulig, så hurtigt lå jeg med hovedet nedad).

Alle syntes vældig godt om forslaget, også myndighederne; fx tog behandlingen i Fredningsnævnet kun ca. 15 min., nok noget af en rekord.

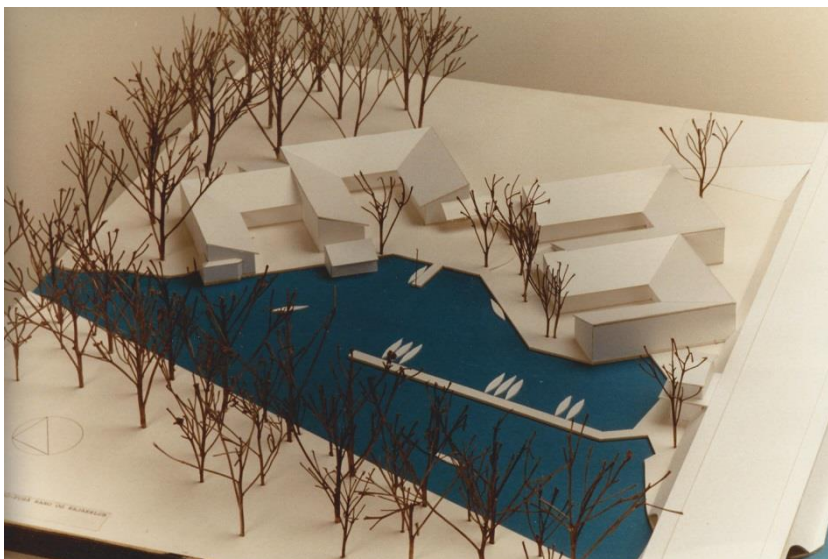

Lokalplanarbejde, en proces som kan være lang og besværlig, blev også gennem Gladsaxe Kommune fremmet til en endelig godkendelse d. 9. sept. 1992.

Jeg glæder mig over den kolossale indsats, der er gjort fra klubbens side med at skaffe de fornødne midler fra bl.a. A.P. Møller, Gladsaxe Kommune, tipsmidler osv., og den glæde og entusiasme, som altid har været kendetegnende for alt, der har haft med dette projekt at gøre.

Projektet står nu foran en byggestart midt i oktober. Jeg glæder mig til at se denne nye ramme skyde op, hvor de tidligere bygninger lå, og jeg glæder mig til, at klubbens medlemmer vil tilføre den stemning og det miljø, som de nye bygninger kun kan danne ramme om. For det er jo klublivet og kano- og kajaksporten, som før og nu er det vigtigste.

Kim Utzon

Fra drøm til virkelighed

Den 27. september 1992 kl 14.00 skulle de gamle bådhus være rømmet, og på dette tidspunkt var der mindre end 10 både tilbage. Bestyrelsen fjernede de resterende både og lagde dem i depot. Samtidigt blev der opstillet to containere ovre ved det gamle klubhus til opbevaring af kapbådene. Det lille sommerhus var allerede fjernet, og i den følgende week-end blev de tre små huse bag kaphuset fuldstændigt ryddet. Først på dette tidspunkt faldt lånet på 1.25 mio. kr. hos Gladsaxe kommune på plads, og så gik startskuddet for nedrivning af samtlige turbådshuse. Parkeringspladsen blev fyldt op med containere, og de store turbådshuse forsvandt hurtigt og planmæssigt.

Derefter kom turen til kaphuset og broerne, og efter 3 ugers frivilligt arbejde, var samtlige bygninger og bådebroer fjernet. Undervejs blev det helt klart, at det gamle stod på lånt tid, idet mange af pælene var plumrødne.

Tilbage stod nu fældningen af en del træer, og også her blev der gået til den med krum hals fra medlemmernes side, ja vi var nogle stykker, der var bekymrede for Eriks helbred, når han svingede omkring med de store stammer. Byggefeltet var totalt ryddet omkring 1. november, og en stor, stor indsats, der i kroner og ører svarer til mere end 200.000,- kr., var herved afsluttet ved klubbens medlemmers egen hjælp.

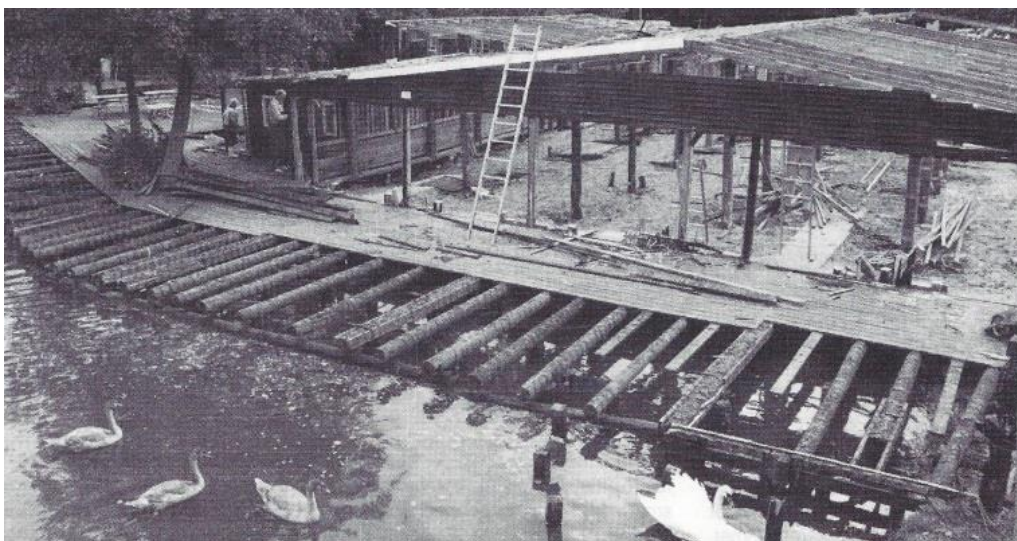
Nu rykkede Aarsleff ind med det tunge grej. En ramningsmaskine på ca. 50 tons startede på nogenlunde fast grund, hvor det store turbådshus havde ligget, men det blev snart blødt -- meget blødt. Man måtte ramme store granrafter ned for at bygge en bro, hvorfra man kunne få fast grund under (larve)fødterne, således at man kunne ramme de fleste af de endelige jernbetonpæle i.

I alt 160 pæle blev langsomt, men sikkert hamret ned på deres endelige hvilested som fundamentet for vores klub, de fleste i ca. 13 meters dybde. Der medgik således mere end 2 km jernbetonpæle til dette flotte og præcise ramningsarbejde, der blev afsluttet omkr. 10. december.

Så holdt tømrerne deres indtog. Karsten, Gustav og Henrik baksede sammen med en kran med 50m udlæggerarm med de store azobébjælker (bolværkstræ). Hver bjælke vejede 4-500 kg, og de blev en efter en boltet fast på funderingspælene. Der blev udlagt ialt 60 m³ af dette smukke og meget holdbare træ, hvorefter strøer og brædder til brodækket blev lagt ud. En utrolig flot og stor danseestrate gjorde det klart for enhver, at Nybro-Furå er en stor klub.

Arkitekten insisterede på indvielse af broen med et gardenparty, og så sprang champagnepropperne, medens et selskab i bermudashorts og aloha-skjorter i 5° frost og solskin tog plads i havestolene. Aarsleff dukkede op på scenen igen, og med en mindre gravemaskine blev der oprenset på vandsiden af den nye bro, og toppene af de granrafter, der var rammet ude i vandet blev bortsprængt, med flotte springvand til følge.

Et telt af dimensioner blev rejst på broen, og der gik en lang periode, hvor de forbipasserende ikke så synlige tegn på fremskridt, men hvor der bag teltdugen blev skåret tømmer. Pludselig rejste der sig en utrolig flot og stor tømmerkonstruktion på broen, og man begyndte at ane byggeriets endelige karakter.

Nu holdt medlemmerne deres indtog, idet et lille malerhold, under Børges strenge ledelse, begyndte at male vindskeder og sternbrædder. Da disse var sat op, begyndte Jørn blikkenslagerarbejdet med opsætning af rendejernene til de meget flotte zinktagrender, der senere fulgte efter.

Tagfolkene begyndte så småt med at lægge pap på kaphusene, og den 19. februar stod rejsegildet. Klubben fik ved denne lejlighed mange pæne ord med på vejen af bl.a. borgmester Ole Andersen og Jan Darfelt fra Danmarks Idræts-Forbund. Af Karsten, Gustav og Henrik, som alene havde udført alt tømmerarbejdet, fik klubben en flot flagstang foræret og monteret for enden af den lave bådebro.

Nu fulgte opsætning af væggene og fortsættelse med taglægningen. Hurtigt og sikkert blev husene lukket, og en serieproduktion af låger tog sin begyndelse.

I mellemtiden begyndte store frivillige malerhold at tage fat på de store flader, og med høj kampmoral under Børges ledelse skred malingen planmæssigt fremad. Elektrikerne gik i gang, og det meste af El-arbejdet er allerede færdigt. Et eksperthold af klubbens medlemmer gik i gang med montering af 600 ruller i turhusene. I skrivende stund mangler der ca. 200 ruller, men de skal nok være på plads inden indvielsen.

Motorbådshuset, en fiks detalje i byggeriet, skulle vise sig at være vanskeligere end beregnet, men Karsten og Henrik baksede med rulleport og kontravægt og har fået et flot resultat ud af det.

Jord- (eller snarere sump-) området foran indgangen blev taget under behandling af en stor rendegraver, der med nød og næppe reddede sig i land efter arbejdet ved egen hjælp. Nye malerhold blev sat i gang med at male de 4 kilometer lister, der skal beklæde vægge og porte, og også her går det planmæssigt fremad.

På nuværende tidspunkt mangler opsætning af de resterende ruller, maling af resten af listerne, opsætning af listerne, anlæg og beplantning af indgangspartiet samt en række mindre færdiggørelser, så mon vi ikke nok skal nå at være klar til indvielsen.

En hjertelig tak skal lyde til vores håndværkere og medlemmer som har gjort det muligt at starte sæsonen i Nybro-Furå med standerhejsning den første søndag i maj som sædvanligt.

Jørgen Beck

